

a erb položen na císařského orla. (Říšské zápisy v šlecht. arch. Obraz erbů Meraviglia na tab. 66,

Lamotte z Frintropu vojenská rodina v 17. st. přistěhovalá, jež zdomácněla a statky pozemské držela. Erb její byl tento:

Štít křížem na čtvero rozdělený, 1. pole červené prázdné, 2, 3, bílé a na něm černá kotvice držadly vzhůru obrácená, 4. pole žluté též prázdné, uprostřed černý štítek s umrlčí hlavou a hnáty přeloženými, vše bílé, 3 helmy s korunami a příkr. červenými bílými a černými žlutými. Nad helmami jsou 1. dvě křídla, černé žluté a červené bílé a mezi nimi černá kotvice, 2. černá orlice rozkřídlená, 3. dva rohy, zhora bílé, z dola červené, krunýř a helma. (Meraviglia str. 75 a tab. 47, Hrady X. tab.)

Lán z Varvažova v. Srnovec.

Lang z Langenwaldu. Erb rodiny této byl prý štít polovičný nahoře modrý, dole červený a v horním poli žlutá lvice. Klénotem jsou 3 péra, červené bílé a červené. Tak Král na str. 277.

Lankyš z Hornic. Král Ferdinand dal l. 1561 Václavovi L. erbovní list a psal se z Hornic. (Zobel, Verz. Oberb. Urk.) Císař Rudolf vyzdvihl (1580, 10. března) Václava a Matěje, bratří L. z H. do stavu Říšské šlechty a vysadil jim tento erb: Štít na příč na tři pole rozdělený, prostřední pole červené a v něm jelen přirozené barvy v běhu, maje zlaté rohy, ostatní pole na dva pruhy, nahoře modré, dole žluté také na příč rozdělené a v týchž polích lilie žlutá v modrém a modrá v žlutém, turn. helm s přikryvadly červenými bílými a modrými žlutými a s korunou, z níž vynikají dva rohy buvolové, barvami na příč rozdělené, bílý červený a žlutý modrý, mezi nimiž je přední polovice jelena. (Rodop. paměti v arch. zem. Meraviglia na tab. 12.)

Lasaga v. Paradys.

Lasata z Tošku. Král Ferdinand povolil (1534, 6. února) bratřím Václavovi, Jiříkovi a Mikuláši Lasatům, aby se psali z Tošku a dal jim tento erb: Štít červený a v něm jest pták noh bílý se dvěma ocasy, nad tím štítem helm s přikryvadly černými (?) a bílými a nad tím labuť své přirozené barvy. (Reg. král.)

Lasický z Borečna. Erb této rodiny byl prý štít červený a na něm bílý kohout; týž je také klénotem. Tak Král na str. 342.

Lasota ze Steblova, příjmení rodiny, která pocházela prý z Polska. Erb jejich (na oko starožitný) jest červený štít a na něm bílá střela zavínutá, ot. helmice s korunou a pokr. červenými bílými, na ní paví kýta a na té zase zavínutá střela, avšak na příč položená. (Meraviglia str. 235 a tab. 104, Kadich-Blažek na str. 224, tab. 156, Blažek str. 40.)

Lausecker v. *Lauseck*. Od konce 17. st. vyskytuje se rodina mající příjmení Lausecker, bezpochyby potomci dvořákův, kteří bývali na dvorci u pustého zámku Louzku u Kaplice. Žili jako panští úředníci v jižních Čechách. S heslem de Lusek psal se první Jan, měšťan v Čelakovicích l. 1762, ale teprve l. 1763, 18. října byl Vojtěch L. vyzdvižen do stavu šlechtického.

Obdržel štít křížem rozdělený na čtvero, v 1. a 4. poli byly střely pošíkem na kříž přeložené, v 2. a 3. jednorozec vyskakující. (Reg. král.) T. r. do-tazoval se Jiří L. z L. dokládaje se výpovědí kněze Václava L. z L. jezovity (1692), že jeho předkové bydleli na zámku Louzku a měli za erb dvě střely křížem přeložené, kde by ten zámek byl, jež by hledali v okolí buď u Kaplice neb Českého Rychnova, neb Nových hradův neb Č. Krumlova. (Arch. Třebonský). Kolář našel kdesi otisk jich pečeti, jenž se shoduje s popisem r. 1763 (střely a jednorozec); za klénot měli dva buvolové rohy a mezi nimi dotčené sířely. Poněvadž se již před r. 1763 za šlechtice měli, je možná, že dostali erbovní list od nějakého palatina a že jim jednorozec přidán teprve r. 1763.

Matěj z *Lausnitz*, Vratislavan a král. rada, psal psaní Jiříkovi z Valdštejna české o porážce, která se stala v Budyni l. 1541 v srpnu. Erb jeho je vyobrazen na památném penízi, kterýž dal r. 1555 liti; je to štít polo-vičný, v pravé polovici jest lev vyskakující, v levé jsou čtyři pruhy pošíkem od pravé k levé dolů a to dvojí barvy; nad helmou (bez koruny) jsou dvě křídla (snad barvami pošíkem dělené) a mezi nimi polovice lva (Miltner, *Privatmünzen* tab. XXVII, N. 221.)

Lavin z Libina v. Pacovský.

Lavin z Otenfeldu. Med. Dr. Václav L. z O. l. 1590 do rytířského stavu pojatý, obdržel erbovní list před tím snad z Říšské kanceláře. Erb jeho byl: Štít na příč polovičný ve svrchní polovici dvě pole, v pravém červeném je pokosem (od pravé k levé nahoru) pruh černý a v něm 3 zlaté hvězdy, v levém poli modrém stříbrná lilie, spodní polovice je svislými čarami na tré rozdělena, modré červené a černé pole; klénotem jsou křídla žluté červené a žluté modré a mezi nimi bílá lilie. (Meraviglia na tab. 136 Král na st. 280, pečeti z l. 1618 — 1629 v rodopisných pamětech zem. arch.) Od Václava přijali k erbu a heslu Matěj *Timín*, Jakub *Osejn*, Lorenc *Osejn*, Martin *Timín* a Jan *Lavin* a ti psali se císařským povolením (1601 — 1. října) také Lavin z O. (Reg. král.)

Lazar z Liboslavě v. Hlavsa.

Lebeda z Bedrštorfu. Jiří Pontan jako cis. palatin obdařil (1608, 19. srpna) Zachaře, křížovníka a děkana v Staré Boleslavi, Jana jeho bratra, Jiříka *Šrejníka* měšťana Malostranského, Václava *Fratského* komorníka při nejv. purkrabství a Václava *Lebedu*, měšťana Starého m. Pr. heslem a tímto erbem: Štít na příč polovičný, ve vrchní polovici černé lev žlutý k pravé straně obrácený ve skoku, s ústy rozzavenými, jazykem červ. vyplazeným, vyzdvíženým ocasem drže bílou lilii a maje na hlavě zelený věnec, ve spodní polovici tři pruhy, horní a dolní bílý, prostřední červený, kolčí helm s přikryvadly černými žlutými a červenými bílými, točenice týchž barev a nad ní dvě křídla barvami na příč rozdělená, bílé červené a černé žluté a mezi nimi žlutý lev drže lilie ve všem tak, jako v štítu (Reg. Pontánova). Královského potvrzení není.

Leďčanští z Popic vyskytují se u nás teprve v 16. století jsouce v stavu rytířském. Erb jich složitý nesvědčí o velkém stáří: Štít jest polovičný, pravé pole žluté jest rozděleno tak, že jde pošikem zhora dolů široký černý pruh a v něm je lev zlatý k pravé straně kráčející, levé pole pak jsouc na příč rozdělené, obsahuje ve svrchním modrém bílého jednorožce ve skoku a ve spodním červeném dva bílé pruhy, přikryvadla černá žlutá a modrá bílá, točnice černá zlatá, modrá bílá a snad červená, za klénot dva rohy, pravý (zhora) modrý a bílý, levý bílý a modrý a mezi nimi polovičný jednorožec bílý. (Jak. sb.) S tím souhlasí pečeť Jakubova. (1623 Arch. desk zemských XVI, 1.)

Leďčarové ze Sionu byli potomci městské rodiny Čáslavské, která se sem přistěhovala z Ledče a zvána proto příjmením Ledecký. Janovi Ledeckému povoleno majestátem (1556, 24. dubna), aby se psal Leďčár ze Sionu a dán mu erb: Štít žluté barvy, v němž jsou (od zpodu) až do jeho polovice dva černé pruhy pošikem, ze kteréžto polovice půl ptáka noha červeného rozkřídleného s rozzavenými ústy a nohama rozdělanýma ku pravé straně štítu stojí, na kolčí helmici točnice žluté a černé barvy s přikryvadly týchž barev a nad tím půl ptáka noha, držícího meč dobytý v pazouřích. (Reg. král., Pam. arch. V, 358, u Krále dvakrát na str. 279 dobře a na str. 308 omylně.) Popis noha, který má býti polovičný a jehož nohy mají býti rozdělené, jest nesrozumitelný, leč by se chtělo rozuměti tak, že ty nohy leží na čáře dělící obě pole. Na náhrobku Janově († 1573) jest viděti jen polovici téhož ptáka, totiž hlavu, krk, prsa a křídla, pruhy pak nejdou pošikem, nýbrž na příč. Zdá se, že Leďčarové a jiné rodiny erbovní držely se jen malby na majestátu a nikoliv jeho slov. (Viz o nich Děje Čáslavě na str. 183.)

z Ledeburu páni dostali se do Čech tím, že Jan Jetřich z L. dědil Golčův Jeníkov. Císař Leopold vyzdvihl jej (1669, 19. června) do panského stavu kr. Č. starožitných rodův a potvrdil jeho erb, totiž:

Štít křížem na čtvero rozdělený červené barvy, v 1. a 4. čtvrti tři bílé pruhy na příč, v 2. a 3. bílá krokvice, uprostřed štítu štítek žlutý a v něm orlice pod korunou, dva turnéřské helmy s přikryvadly bílými červenými, na pravém s točnicí, dvě černá péra pštrosí a na nich bílá krokvice, na levém koruna a na ní lev vzhůru se vypínající bílé barvy s červeným jazykem vyplazeným.

Majestátem d. 1719, 7. prosince dán panský stav také Alexandrovi z L. Štít popisuje se tak jako v předešlém, jen že je krokvice v 1. a 4. čtvrti a pruhy v 2. a 3. a lev nad levým helmem je polovičný. (Reg. král. Mera-viglia tab. 67.)

Císař František vyzdvihl (1807, 26. listopadu) Augusta sv. p. z L. do hrabského stavu. V témž majestátu popisuje se také erb a jest jednoduchý, červený štít pod hraběcí korunou a na něm bílá krokvice, nad štítem turn. helm s korunou a přikryvadly červ. bílými, nad tím 2 červená péra a na nich bílá krokvice. (Kniha 271 šlechtického arch. ve Vídni.)

Ledecký z Granova v. Granovský.

Ledecký z Ledče. Erb této rodiny byl prý červený štít a na něm bílé křídlo, jež se opakuje jako klénot. Tak Král na str. 345.

Ledecký z Pohnání. Václav a Petr bratři Pohnanové z Pohnání přijali (1593, 26. dubna) do rodu a za strýce erbu a titulu svého Pavla Ledeckého. (Arch. min. vnitra.) Císař Rudolf potvrdil toto dne 27. října a dal Pavlovi erb Pohnánův, štít modrý, v němž bílá lilie, přikryvadla a točeniční modré bílé barvy a tři péra pštrosová bílé barvy vedle sebe rozložená a při vrchu ohnutá. (Reg. král.) Pavel pak se psal Pohnan z Pohnání. (Král na str. 351 mýlil se v barvách.)

Ledecký ze Svinčanu. Erb rodiny této byl prý modrý štít, a na něm jetel žlutý, totiž větvička, z níž na pravo 2, na levo 1 žl. listek vyrůstají; táž pak větvička jest i klénotem. Tak Král na str. 350.

Ledenický z Ledenic, příjmení rodiny na Moravě osedlé, jež tu obdržela l. 1590 inkolát. L. 1662 potvrzen jim starý panský stav. Erb jich byl tento:

Štít červený, v něm slon a na něm mužik sedící. Slon jest bílý a má černou deku, mužik (bílý?) má vysoký špičatý klobouk, drží v pravici zlatý pohár a levicí kopí spuštěné a ostřím dolů obrácené, ot. helmice s točeniční a příkr. červenými bílými a nad tím stříbrný lev sedící pod korunou. (Kadich-Blažek na str. 68, Král na str. 316 a 337.)

Lednický z Dolenšteina. Erb rodiny této byla prý na červeném štítě černá kavka, majíc na hrdle zlatý kroužek; táž je i klénotem. Tak Král na str. 340.

Ledský z Chroustovic. Císař Ferdinand dovolil (1561, 22. prosince) Martinovi Ledskému, aby se psal z Chroustovic a dal mu tento erb: Štít modré barvy a v něm beran neb cáp s rohoma k pravé straně k skoku obrácen jest, kolčí helm s točeniční a přikryvadly žlutými a modrými, nad tím nade vším z oblaku bílého a načerného vyniká ruka nahá k pravé straně, držíc rohy beraní neb cápové žluté. (Reg. král.)

Leďvinkové z Adlersfelsu, l. 1706 erbem obdaření, měli štít křížem na čtvero rozdělený, v 1. a 4. poli bílém černou orlici korunovanou, v 2. a 3. modrém bílou skálu, helm s korunou a přikryvadly modrými bílými a nad tím touž orlici k pravé straně obrácenou, později druhý helm s 3 pery, dvěma bílými a prostředním modrým. (Meraviglia tab. 12, odchylně v Jak. sbírce.)

Lejbnicové z Lejbnic měli na štítě 3 hvězdy o 6 špicích, dvě u vrchu, třetí bod nimi. Klénotem jsou tři znamení podobná úzkým perům na koncích rtochu širší a přiohnuté. (Kolář z arch. mus.)

Lejřner z Mejjetína. Císař Rudolf dovolil (1601, 13. června) Janovi Lejřnerovi, úředníku kláštera Hradištského na Moravě, aby se mohl psát z Mejjetína (Majetína?) a dal mu tento erb: Štít barvou modrou a žlutou na několikero a tímto způsobem rozdělený, tak že v prostřed štítu jest pruh na dél širší, nežli třetí díl téhož štítu, žluté barvy a na

něm 3 lilie modré jedna nad druhou v modrém pak poli po pravé straně toho prostředního pruhu 4 pruhy na pokos, od levé strany vzhůru k pravé obrácené, 1. a 3. od vrchu modrý, 2. a 4. žlutý a po levé straně téhož pruhu v témž štítě také 4 pruhy na příč, 1. a 3. žlutý, 2. a 4. modrý, kolčí helm s točenící a přikryvadly žlutými modrými, z nichž vynikají 2 rohy buvolové barvami napříč rozdělené žlutý modrý a modrý žlutý a v prostřed těch rohův modrá lilie se vidí. (Reg. král.)

Lekeš z Květné. Kdy a kým rodina ta vladycství nabyla, není známo, ale bezpochyby se tak stalo Samuelovi L. († j. 1579) asi před r. 1545. Erb jeho byl štít černý a na něm tři obilné klasy (snad kvetoucí) žluté barvy, vzhůru obrácené a vedle sebe stojící, přikryvadla černá žlutá a za klénot tři klasy a tři péra, prostřední bílé a ostatní dvě červená, tak že se péro s klasem střídá. (Jak. sb. Král na str. 350). S tím souhlasí vyobrazení na mincích Samuelových. (Miltner, Privatmünzen, na tab. XVI, 129 začíná pořad na klénotu perem a XXVII, 222 klasem.)

Lekeš z Sabinova. Majestátem d. 1603, 24. srpna nadání vladycstvím Bartoloměj *Libra*, Řehoř *Smrčka*, Václav *Lekeš* a Václav *Hron*, aby se psali z Sabinova a dán jim tento erb: Štít na příč polovičný, vrchní polovice modrá, v níž polovice lva žlutého k pravé straně obráceného, zpodní polovice žlutá, v níž dvě tlápy medvězí černé barvy vedle sebe položené se vidí, kolčí helm s přikryvadly černými žlutými a modrými žlutými, koruna a z ní dvě křídla orličí žluté barvy proti sobě postavená vynikají, přes pravé tři modré pruhy na příč, přes levé tři černé. (Reg. král., opis, který patřival J. Lekšovi, faráři v Kostelci, tak i Jak. sb. Král na str. 282, odchylně klénot).

Leksa z Aehrentalu. V Praze žila rodina, která se psala po pravopisu tehdejší Lexa. Její potomek Jan Antonín povýšen (1790, 9. června) od císaře Leopolda do stavu šlechtického království Českého a obdařen tímto erbem: Štít polovičný, pravá polovice modrá, u jejíhož zpodu zlatý pahrbek, z něhož vyrostly 3 žitné klasy na jediném stonku, levá polovice žlutá a na ní dva černé pruhy na příč, na hořejším je jeden, na dolejších jsou dva jetelové listy zlaté barvy, přikryvadla modrá černá, klénotem jsou dvě křídla barvami na příč rozdělená, pravé modré žluté, levé žluté černé a mezi nimi jsou dotčené klasy. (Reg. král. Obr. Hradý X. tab.) Od r. 1909 byli v hrabském stavu císařství Rakouského, píšíce se jen z Aehrentalu. Poslední erb vyobrazil Meraviglia na tab. 38.

Lemajer z Malého Grynberka. Jakub tohoto příjmení objevuje se od sklonku 17. století jako Pražan a pak držitel pozemských statkův se svými bratřími. Erb jeho byl modrý štít a na něm bílý kuň maje na hlavě tři červená péra. Klénot je půl koně. (Král na str. 333.) S tím souhlasí pečeť Jiříka Michala (1704) z zámeckém arch. Pacovském.

Lemberkové z Oltářika obdrželi majestátem d. 1557, 3. dubna erb: Štít polovičný, v pravo bílý, v levo červený, v němž jsou dvě udice kuchařské na kříž přeložené, bílá v červeném, červená v bílém, přikry-

vadla bílá červená, nad helmicí křídlo rozletité, na dél rozdělené bílou a červenou barvou a v něm ty dvě udice týmž způsobem, jako jsou na štítě. (Reg. král.) Osoba není v majestátu jmenována. V Jak. sb. zakreslen omylem erb jiné rodiny, totiž na modrém štítě bílá orlice se zlatou pružinou.

Lénar z Kouby, příjmení erbovní rodiny teprve za Ferdinanda I. do rytířského stavu přijaté. M. Oldřich z Kouby píše se tak l. 1535, když přijímal městské právo na Starém m. Praž. a později se píše Lehnaem. Erb jeho a potomkův byl tento: Štít polovičný, pravá polovice červená a v ní půl šaška modrého držícího v každé ruce zlatou hlavu lvovou, levá polovice žlutá a v ní dva černé pruhy svislé (zhora dolů). Klénotem jest táž polovice šaška, jako na štítě. (Král na str. 265.)

Lenčický z Vesné (snad Osné?). Erb rodiny této byl prý štít červený a na něm pošikem od levého rohu dolů bílý pruh a v něm tři modré růže, jedna za druhou. Křídlo (klénot) je zbarveno týmž způsobem. (Tak Král na str. 309.)

Hrabata z *Leslie* měli erb: bílý štít a na něm modrý pruh, v němž byly 3 zlaté přastky, klénotem je supí hlava. (Meraviglia na tab. 67, Král na str. 287, Hradý II. tab.)

Lešanský z Grynfeldu v. Horský, Pražák.

Leštinský z Podhajic. Tomáš L. z P. a v Oubenicích, cí. starší úředník nad hajnými, byl přijat l. 1575 do stavu rytířského a nabyt bezpochyby vladectví nějaký čas před tím. Erb jeho byl štít modrý, u jehož zpodu měsíc žlutý s rohy vzhůru a k němu jdou od vrchu štítu tři střely opeřené s hroty dolů obrácenými, též žluté barvy, přikryvadla týchž barev, za klénot tři péra vzhůru obrácená, prostřední žluté a ostatní dvě modrá. (Král na str. 354, Jak. sb.) S tím souhlasí pečeť přivěšená při přiznání k zemi, v němž je psáno zřetelně z Podhajicz.

Letňanský z Svěmyslic v. Čachovský.

Letňanský z Vyšerovic. Není známo, kým a kdy rodina tato erbem nadána, ač se již v 16. st. vyskytuje. Erb jejich byl: Štít na přič polovičný, vrchní pole modré, zpodní bílé (vodové), přes štít ochechule, jejížto horní polovice panna nahá je v modrém, majíc zlaté kruhy na ramenech a na hrdle, držíc v pravé ruce zlatý prsten s rubínem a levicí se držíc ocasu rybího, který se skrze zpodní pole prohýbá a červenavou barvou se končí, přikryvadla červená bílá a modrá bílá, za klénot táž ochechule, jako na štítě. (Jak. sb. Král na str. 285.)

Leupold z Leventálu. Císař Rudolf povolil (1583, 4. února) Janovi „Leopoldovi“, obyvateli Jihlavskému, aby se psal z Leventálu a vysadil mu tento erb:

Štít modrý a v něm u zpodu hradba s branou otevřenou, z níž vyhlíží žlutá hlava lvova a na hradbě vidí se dvě žluté hlavy lvové, kolčí helm s korunou a přikryvadly žlutými modrými a červenými bílými,

nad tím 3 pštrosí péra (jdouc od pravé žluté, bílé, modré. (Reg. král.) Tak i na pečetí Martinově r. 1620. (Odchylně Kadich-Blažek tab. 54.)

Leupoltové (Lejpoltové) z Mořežab měli na štítě přední polovici lva stojícího, jenž držel v pravé noze lilii. Tak na pečetí Jakubově (1615 v arch. mus.)

Levhartický z Levhartic v. Hlaváč.

Levíňští z Levína, l. 1767 erbem a heslem obdaření, měli erb tento: Štít křížem na čtvero rozdělený, 1. a 4. pole červené a v něm bílý lev ke vnitřní straně obrácený s jedním ocasem, jako ve skoku, 2. a 3. pole též bílé a v něm polovice orla bez koruny rozkřídleného, na venkovskou stranu obráceného, helm s přikryvadly červenými bílými a černými bílými, z koruny vynikají dvě křídla rozkřídlená černé barvy a mezi nimi polovice lva bílého k pravé straně obráceného. (Jakub. sbírka.)

Lhoták ze Lhoty. Vladislav král vyzdvihl Matouše ze Lhoty (Vysoké u Benešova) do stavu vladyckého a dal mu erb, kterýž se v paměti níže doložené takto popisuje: Štít červený, v němž fart (druh žebříka) zadním koncem v svrchu stojící bílé barvy, kolčí helm s přikryvadly a točenicí červené a bílé barvy, nad tím dvě pštrosová péra, červené a bílé, mezi nimiž se kůl s železným obutím o 6 pružinách, maje na sobě berana spatřuje. Jak si máme ten fart mysliti a zraku připodobniti, o tom nás poučuje pečeť při svědomí Jana ze Lhoty (1584, 2. července v arch. mus.) kdež jest celý žebřík na způsob kříže o 4 stejných ramenech, tak že uprostřed jdou tři žebříky podle sebe. Podobněž jest na pečetí z r. 1735 v Arch. DZ. a trochu odchylně na pečetích nynějších Lhotákův. Císař Ferdinand II. potvrdil (1627, 28. prosince) týž erb Janovi ze Lhoty a na Vysoké Lhotě a Janovi *Mlékovskému ze Lhoty*, strýcům nedílným a polepšil jej, dav za točenicí zlatou korunu. (Reg. král., též opis v arch. mus. Meraviglia na tab. 137.

Lhotka ze Zmyslova. Majestátem d. 1536, 2. dubna povoleno Janovi staršímu *Zmyslovskému*, Jiřikovi *Záleskému* a Janovi a Bohuslavovi *Lhotkům*, aby se psali ze Zmyslova a dán jim tento erb: Štít na příč polovičný, vrchní pole bílé, spodní červené, na kterémžto spodním u zpodku štítu tři vršky zelené, v nichž stojí borovice vzhůru až do vrchu štítu, přes které vršky mimo borovici zajíc vyskakuje. přikryvadla bílá červená, za klénot péro pštrosové bílé, vzhůru stojící. (Reg. král.) Malované erby se neshodují. V Jak. sb. jest celý štít modrý a tak i pero, Král na str. 284 shoduje se s popisem až na klénot (červ. a bílé křídlo), méně se shoduje na str. 308, kde má modrou barvu za červenou.

Lhotský z Koberovic v. Nefestyn.

z *Libentálu* páni měli erb tento: Bílý štít a na něm pošikem pruh s červenou a bílou šachovnicí, helm otevřený a na něm pohár s touž šachovnicí, v němž jsou zastrčena po obou stranách pštrosová péra, vždy čtyři nad sebou. (Uaiv. Lexicon.)

Libický z Libice. O rodině této není známo, kdy erbu nabyla, erb pak také nesvědčí o velkém stáří. Byl to štít pošikem od pravého horního rohu dolů rozdělený, ve vrchní polovici bílé červený lev kráčející, ve spodní modré tři bílé lilie dvojnásobné, pošikem za sebou jdoucí, přikryvadla modrá bílá a bílá červená, točenice modrá zlatá, červená, za klénot dvě křídla barvami na příč rozdělená, pravé zlaté a modré, levé červené a bílé a mezi nimi bílá lilie. (Jak. sb., Král na str. 300.)

Libnour z Libnova (Liebenauer v. Liebenau), osedlí v severních Čechách na drobných statcích, měli za erb modrý štít a na něm dva černé rohy, křížem přeložené a každý zlatými penězi posázený, tak že širší, na konci červené části byly obráceny vzhůru, kde mezi nimi neb nad nimi byla zlatá hvězda o šesti špicích, přikryvadla červená bílá a zlatá černá a za klénot černá křídla složená. (Jak. sb. Král na str. 335.) Tak i na pečeti Václavově (1603).

Libocký z Libé hory. Jiří L. soused Starého města Praž. nadán 1580, 30. května erbem a titulem, ale rod jeho již synem jeho po meči vyhynul, tak že erb jeho přešel na rodiny k erbu přijaté. Erb těmto daný popisuje se: Štít červený, v němž hora zlatá s třemi pahrbky, prostředním nad jiné vynikajícím a z každého pahrbku květina žlutá na způsob libečku vyrůstající se spatřuje, kolčí helm s točenicí a přikryvadly žluté a červené barvy a nad tím půl černé orlice vzhůru vyniká. (Rybička, Erbovní rodiny Hradecké str. 13, v Jak. sb. a u Krále str. 352 černá barva na štítě, v oné orlice, v této černá, ale pravé křídlo žluté a levé bílé.

Libra ze Sabinova v. Lekeš.

Lidl z Lidlova. Rodina tato přišla do Čech z Němec a to za Ferdinandu I. (1573 Řehoř 1576 Pavel). Erb jich byl modrý štít a na něm 3 klíče rozcházejíce se do horních koutův a do zpodu ale tak, že jsou ucha jejich uprostřed štítu mezi sebou prostrkávána a to stříbrné barvy, nad helmem druhdy koruna a nad ní liška sedící k pravé straně obrácená, ona má nad hlavou 3 kohoutí péra, dvě modrá a prostřední bílé; týchž barev jsou přikryvadla. (Rodopisné pam. v zem. arch. Erbovník Salmovský, pečeti (1573 a 1583). Řehořova v arch. Třebonském a v Arch. DZ. III, 2.) Vyobrazení v Miltnerově díle Privatmünzen tab. XXVII., N. 225, 226. Meraviglia tab. 105, Král v Hradech XIII. na tab.)

Lidl z Myslova. Král Ferdinand dovolil (1537, 30. srpna) Matesovi Lidlovi, aby se psal z Myslova a vysadil mu tento erb: Štít modrý, v němž jest od zpodku až do polovice k vrchu zeď bílá se 3 stíny, za kteroužto zdí a stíny půl lva s otevřenými ústy a vyplazeným jazykem žluté barvy vyniká, drže se levou nohou prostředního stínu a v pravé noze drže nahoru děku (dýku) koncem dolů ke štychu, bráně té zdi, helm s přikryvadly modrými bílými, točenice týchž barev a nad tím půl lva s nahou děkou. K těmž erbu připuštění (majestátem 1545, 1. března) strýci jeho Jakub, Franc, Hanuš a Mates a erb jim vysazen tak, jak již popsán. (Reg. král.,

Král na str. 276.) Týž erb pak polepšen Matesovi (z Říšské kanceláře 1558, 17. prosince), aby byl štít na čtvero rozdělený, v 1. a 4. poli starý erb, v 2. a 3. dva červené a dva bílé pruhy kolmo položené, turn. helm s přikryvadly modrými žlutými a červenými bílými a koruna se lvem. (Rod. paměti v zem. arch.)

Lichtenbergárové z Lichtenberka od 16. st. úřednická rodina (napřed poštovská) měli na štítě půl jelena vyskakujícího z dolejšího levého kouta a dva stromy v celé pravé straně, nad helmicí dva buvolové rohy a mezi nimi neznámé znamení, dole tlustší, nahoře úzké až do výšky rohův sahající. (Našel Kolář na pečeti Martinově z r. 1662, snad v Českém Brodě neb Kostelci n. Č. l.)

z Lichtenšteina, prvotně páni a naposled knížata. Erb jich prvotní byl štít polovičný, v horní polovici zlatý, v dolní červený. Poslední jich erb byl tento:

Štít křížem a od zpodu klínem až do štítku na 5 polí (bez štítku) rozdělený. V 1. poli zlatém černá orlice s pružinou stříbrnou (za Slezsko) 2. Saský erb totiž příčné pruhy a přes ně pošikem koruna. 3. pole dělené v pravo červené, v levo stříbrné (za kn. Opavské), 4. (klín) modré a v něm zlatá trubka se stříbrnými násadkou, krajem a šňůrou. (za kn. Krnovské). 5. zlaté a v něm černá orlice s pružinou, panenskou hlavou a korunou (za Vaduz). Uprostřed štítek s prvotním erbem. Štít jest obklopen knížecím pláštěm, na němž jest knížecí klobouk. (Meraviglia 195 na tab. 84, Kadich-Blažek tab. 55. a 156, 157, Blažek tab. 22, 23.)

z Lichtenšteina a Kastelkornu, příjmení staré rodiny Tyrolské, která tam měla prvotně Lichtenstein a potom hrad Castelcorno. Erb jich prvotní byl štít modrý a v něm klín ostřím ke zpodu obrácený, tak že byl štít trojdílný, helm otevřený s korunou, nad tím kloboukovitý klénot modrý s klínem a výše 6 per modrých a bílých. Erb ten potom polepšován, zejména l. 1523. Když konečně povýšeni Karlem V. (1530, 21. srpna) do stavu Říšských hrabat, obdrželi tento polepšený erb:

Štít křížem na čtvero rozdělený, v 1. a 4. poli červeném jest jednoduchý bílý lev bývalých pánův hradu Castelberco, 2. a 3. pole jest erb bývalých pánův Schenna a jest štít na příč dělen; zpodní část jest černá, ve vrchní bílé jest červený polovičný lev a uprostřed štítu jest jejich prvotní štítek s klínem. Nad štítem tři otevřené helmy pod korunami s přikryvadly červenými bílými a modrými, nad pravým jest polovičný bílý lev, nad prostředním klobouk špičatý ale obrácený (od zpodu modrý, ale střecha bílá) a nad ním pět per (tři modré a dvě bílé); nad levou helmou jest polovičný lev červený a za ním paví kyta. (K. Ausserer, Die Herren von Schloss u. Gericht Castelcorno 1911, Kadich-Blažek tab. 55, Blažek tab. 22.)

Linek z Lintoku. Odkud rodina tato ke svému erbu přišla, není známo, avšak stalo se to nedlouho před r. 1685. Erb jich byl štít červený, na něm pruh bílý pošikem od horního pravého koutu dolů a v něm

ryba lín své přirozené barvy, hlavou k témuž koutu obrácená, klénotem byl též lín, ale hlavou dolů. (Jak. sb., Král na str. 303.)

Linhart z Najenperka. Rodina tato se najednou v druhé polovici 16. st. vyskytuje, aniž pak víme, jestli přišla z ciziny aneb již byla zde dříve v městském stavu. Ale zdá se, že teprve v l. 1560—1590 erbu a vladycství nabyla. Erb jich byl štít, u něhož jdou v horní polovici dva pruhy nad sebou, (horní bývá také podlé vrchu); od zpodku jde klín ostřím až k vrchu a v něm na 3 pahrbcích věž okrouhlá s cimbuřím, špičatou střechou a makovicí, kolčí helm, koruna a dvě křídla barvami pošikem a pokosem rozdělená a mezi nimi hvězda. (Miltner, Privatmünzen tab. XXVII, 228, též pečeť 1616 v Rodop. Pamětech arch. zem. a Kadich na tab. 55. Rovná se tedy erb ten (a tuším i barvami) docela Betenglovskému. Jisté jest, že byli téhož erbu i *Rydlové z Najenperka*, kteří pocházeli z Broumova, i *Haldiové* odtudž. (Miltner, Privatmünzen.)

Lípa z Kosářova v. Kozář.

Lipničtí z Přiběnic. Jiří *Lipnický*, Vavřinec *Voděradský* a Baltazar, *Balně* obdařeni majestátem d. 1561, 29. prosince, aby se psali z Přiběnic. Erb jich byl štít polovičný, horní pole červené a v něm orlice bílá vynikající jen, ana drží střelu v nose, zpodní pole modré a v něm dva žluté pruhy pošikem od pravé k levé; přikryvadla červená bílá a modrá žlutá, nad točenici dvě křídla složená, z nichž přední je zhora žluté, dole modré a zadní zhora červené a ze zpodu bílé a mezi nimi vyniká krk a hlava orličí, držíc v nose střelu s nasadištěm zlatým. (Jak. sb.)

z Lisova (von Lissau), rodina z Braniborska pocházející, jež však záhy s Českým národem srostla. Předek jich Jan, c. k. nejvyšší, povýšen 1635, 2. října do panského stavu kr. Č., při čemž mu potvrzen a polepšen erb: Štít polovičný, pravé pole rozděleno na 6 pruhů, barvy (zhora) červené, bílé a černé (dvakráte), levá polovice je žlutá a v ní dvojitě orlí křídlo černé (tedy jedno na druhém), brky k pravé straně obrácené, helm turněský s přikryvadly černými bílými a bílými červenými, koruna, dva buvolové rohy a na každém tři praporečky (zhora) červené, bílé a černé barvy. Vnuk jeho Rudolf Jozef byv povýšen do starož. stavu hrabského (1702, 10. července) vyprosil si majestát v české řeči. (Reg. král. též na pečetěch, neúplně Král na str. 266.)

Liška z Duchcova, příjmení rodiny, jež se teprve v 16. st. vyskytuje. Na pečetí Janově r. 1552 vidí se na štítě dvě lopaty křížem přeložené a takový je také klénot. (Arch. Kolínský.) Král na str. 85 klade omylem lišku, kterou má na str. 327 u jiné rodiny nám neznámé; tak i v Hradech XIV. na tab.)

Lišovský z Průchodu. Vít Lišovský byl písařem u Jana a Bernarta bratří z Valdšteina před r. 1521 a snad tehdy ještě erbu neměl; l. 1529 píše se z Průchodu a zdá se, že asi v těch dobách obdržel erbovní list. Ze starých vladyk z Průchodu nepocházel, protože ti to měli na štítě růži. Štít jeho byl totiž na přič polovičný, v horním poli byla polovice berana

s obojkem a zpodní bylo mřežováno na routy dvojí barvy. (Král na str. 284.)

Lišvic z Lišvic. Rodina patrně přichází vyskytuje se l. 1555 mezi many Tachovskými a nepřetrvala tu 17. století. Erb jich byl štít bílý a v něm červený jednorožec, na zadních nohách stojící a k pravé vyskakující, přikryvadla červená bílá, za klénot dvě křídla proti sobě, pravé červené, levé černé a každé posázené třemi korouhvičkami, pravé bílou v prostřed a dvěma červenými, levé červenou a dvěma bílými. (Jak. sb., též obraz v dvořanské světnici zámku Třebonského, též patrné na pečetech Třebonských l. 1570 a 1602. Král na str. 328 klade chybně jelena.)

Litický z Peclínovce v. Kozel.

Litický z Šonova. Majestátem daným 1527, 2. června dopuštěro Janovi Šonovskému, Václavovi řečenému Vicena, Vítovi jinak Janovi Štíkoví, Jiříkovi Velíkovi, Janovi Kydlínovi a Janovi Tachovskému, aby se psali z Šonova a dán jim erb: Modrý štít, u zpodu ostrev stříbrná o třech sucích (jako vidlice se rozcházejících) a na té ostrvi sokol s panskou hlavou v zlatém čepci a u každé nohy zvonček stříbrný a poutce, kolčí helm s přikryvadly modrými a bílými a za klénot též znamení, jako na štítě. (Reg. král., Jak. sb.) Potomci jednoho ze jmenovaných nabyli statku Litiče a psali se po něm Litickými. L. 1591 žili z potomkův těch, kteří byli l. 1527 nadáni vladycťvím jedině Litičtí a Mikuláš Velík. Ti přijali za strýce erbovního Jana Papeže jinak Milevinského, což i majestátem d. 1591, 10. srpna potvrzeno. (Reg. král.), ale Milevinští snad vymřeli již po druhém pokolení. (Obraz Meraviglia tab. 13 a Král v Hradech V. tab.)

Litochlebové z Krajovic měli na štítě koníka krácejícího a za klénot kružidlo. Tak r. 1601 na pečeti Jiříkově v arch. mus.

Litoměřický z Jizbice v. Jizbický.

Liturgus z Turska. Král Ferdinand dovolil (1556, 25. April) Janovi Liturgovi, aby se psal z Turska, při čemž mu vysazen erb:

Štít křížem na čtvero rozdělený, 1. pole žluté, 2. černé, 3. bílé a 4 žluté a na všem tom štítě siréna žena s rybím ocasem a vavřínovým věncem k pravé straně obrácená majíc v ruce harfu, kolčí helm, přikryvadla žlutá černá a bílá červená, točnice týchž barev, nad tím dva buvolové rohy barvami na přič rozdělené, totiž pravý bílý a modrý, levý žlutý červený a mezi nimi polovice sireny. (Reg. král. Meraviglia tab. 137 [odchylně]. Odchylně i Král na str. 287.)

Líva z Hrabného. Majestátem d. (1577, 25. dubna) povoleno Jiříkovi Lívovi (Lévovi?) aby se psal z Hrabného a obdržel tento erb: Štít bílý, v němž hlava orličí s krkem černé barvy majíc ústa rozzavená a jazyk vyplazený, k pravé straně obrácená se vidí, kolčí helm s přikryvadly a točnicí bílé a černé barvy a nad tím 2 péra pštrosová zlaté barvy a mezi nimi hlava orličí s krkem, tak jako bylo na štítě, se vidí. (Reg. královská.)

Logdman z Auen (druhdy Lodgman). První této rodiny v Čechách byl Melichar, jenž býval vrchním polesným na panství Poděbradském. Majestátem d. 1734, 29. prosince dostalo se jim rytířského stavu kr. Č. a polepšen jich dosavadní erb takto: Štít křížem na čtvero rozdělený, v 1. a 4. poli žlutém černá orlice hlavou ke vnitřní straně obrácená, 2. a 3. pole bílé a v něm červený prostý lev, kráčeje též ke vnitřní straně, uprostřed štítu jest černý štítek a na něm bílá lovecká trubka se zlatou šnůrou, 2 helmy s přikryvadly žlutými černými a červenými bílými, na pravém jest orlice, na levém lev drže trubku. (Rodopisné paměti v arch. zem. Jinak zobrazuje Meraviglia na tab. 13 a Král v Hradech XII. tab.)

z Logova (i Logu, něm. v. Logau), rodina osedlá ve Slezsku. Erb její byl štít, jehož prostředkem šel červený pruh pošikem s pravé strany dolů k levé, ostatek štítu byl mřežován bílými a modrými routami, klénodem byla deska týchž barev jako štít, na jejímž konci byla kuličky jedna červená, jedna bílá a nad ní černá kyta. (Blažek tab. 23, Král na str. 304, též pečeť Kašparova z r. 1603 v arch. zemském.)

Lochman z Gamsenfelsu, rodina, jež nabyla erbu a hesla buď z Říšské kanceláře aneb od nějakého palatina. Do počátku 18. st. bydleli v Kašperských horách, pak v Novém Kníně a asi od r. 1746 až do 19. st. v Písku, vždy jako malířská rodina. Erb jejich byl štít na příč polovičný, u zpodu skála o třech pahrbcích a na ní stojí ve skoku kamzík přes celý štít až k vrchu; nad helmou a korunou vidí se polovice kamzíka. Je také jeden erb malovaný, jehož zpodní polovice jest celá černá a ve vrchní žluté polovici je půl kamzíka své přirozené barvy. (Arch. Písecký.)

Lochnárové z Palic, kteří se v 16. st. v Loketsku vyskytují, měli v erbu svém štít polovičný, pravo červený a v levo modrý, a přes celý štít na příč bílý pruh, klénodem byly dva prosté rohy týchž barev, jako štít. Přikryvadla bílá modrá a bílá červená. (Meraviglia tab. 137, Král na str. 270 a v Hradech XIII. na tab., pečeť Jana Adama z r. 1616 v Archivu DZ.)

Lok z Nebky. Antonín Ronfeldář L. z N. usadil se v polovici 16. st. v Čechách a koupil 1556 Jehnědno; příjmení Ronfeldář, jež připomíná klénot jeho (ron = ostrva) pak zavrhl. Erb té rodiny byl modrý štít a v něm dvě znamení, kteráž by se snadno mátna s klíči, totiž dva bílé žernovy s černou dírou a na každém praporec se zlatou žerdí o třech plamenech, ke kraji obrácených, prostředním bílým a ostatních červených, přikryvadla červená bílá a za klénot červená ostrva o dvou sucích, vždy jednom po straně. (Erbovník Salmovský, Jak. sb., Král na str. 367, též 366 podle chybné předlohy, Soupis Písecka na str. 237.)

Lokšan z Lokšan. Jiří L. z L. rodem ze Slez přišel ke dvoru Ferdinandu I. a potomci jeho seděli na Březnici (Mikovec, Star. a Pam. I, 110). Erb jejich byl: Štít křížem na čtvero rozdělený, 1. a 4. polovičné žluté a modré, v onom polovice černé orla rozletitého, v tomto polovice dvojnásobné lilie, ale tak, že je žlutá půle vždy u kraje, k němuž

se i orel obracuje, 2. a 3. pole je zase křížem na čtyři pole červené a zlaté rozděleno, přikryvadla červená bílá, helm s korunou, za klénot dvě křídla, pravé na čtyři pole, červená a žlutá, křížem rozdělené, levé celé modré a mezi nimi polovice orla a polovice lilie. (Obraz v Píseckém museum, v Miltnerových Privatmünzen tab. XXX, Meraviglia tab. 48, Jak. sb., Král na str. 294, též v Hradech VIII. tab.)

Lomničtí z Budče. Šimon Lomnický obdařen (1594, 21. března) tímto erbem: Štít v poli na příč rozdělený, svrchní pole bílé neb stříbrné a spodní červené, na němž tři stínky též červené barvy způsobem zdi se vidí. Nad štítem kolčí helm s přikryvadly červené a černé barvy, koruna zlatá královská, na níž ochechule mořská, mající vlasy na hlavě své zlaté, bílé, až po břicho stojí, držíc v pravé ruce 5 klasův pšeničných zlaté barvy, ocas pak její skrže korunu a helm dolů až do svrchní polovici štítu zatočený proniká, též aby se psal z Buczie. (Reg. král.) Od tohoto vysazeného erbu odchyľuje se obraz v Jak. sb. Ve zpodu zeď se stínkami (bílá) nad tím modré pole a v něm úhoř v kličku zatočený s červenými a bílými pruhy (patrně neporozumění ocasu), přikryvadla červená zlatá a nahá postava zlaté klasy držící (Erb v Soupisu Karlínska na str. 290 není Lomnických, nýbrž Štefkův.)

Longínové z Longínu, kteří se u nás v 17. st. vyskytují, měli erb štít křížem na čtvero rozdělený, v 1. a 4. poli bylo 5 čtverhrámkův tak rozložených jako bývá pětka na kostkách, v 2. a 3. poli jsou tři pruhy pošikem od pravé dolů k levé, klénotem jsou dvě křídla. Tak na pečeti Jakubově r. 1665 v rodopisných pamětech arch. zem.

Lopatský z Liběchova v. Fráněk.

Losy z Losintálu příjmení cizozemské rodiny, po jejímž vymření dědili Windischgrätzové. Erb jich byl takový:

Štít křížem na čtvero rozdělený, v 1. poli modrém stříbrná labuť ke vnitřku obrácená, stojíc na zeleném trávníku a držíc v pysku zlatou hvězdu, 2. pole černé a v něm červená věž s cimbuřím, a před ní ruka s ramenem meč držíc, 3. pole bílé a na něm pošikem od pravé nahoru 3 modré pruhy, 4. zlaté, černá orlice pod zl. korunou. Uprostřed štítu jest štítek červený, v něm vavřínový věnec a v tom zlatá písmena F III. Nad tím 3 helmy s korunami a příkr. červ. bílými, černými zlatými a modrými bílými; na prvním táž labuť, na druhém věnec, štítek s F III a korunou, na třetím orlice. (Meraviglia str. 144 a tab. 67, ale to je labuť s prstenem.) Viz i Hradý XIII. na tab.

Lošanecký z Lošaneč. Majestátem d. 1590, 7. února povoleno Václavovi Brodskému, aby se psal L. z L. a dán mu tento erb: Štít na příč polovičný, vrchní pole červené, v němž půl zvířete leoparta, po zadní kyta své přirozené barvy, máje ústa rozzavená a jazyk vyplazený, též ke skoku se mající, k pravé straně obrácený stojí, spodní díl bílý, kolčí helm s točnicí a přikryvadly bílými a červenými, nad tím tři péra pštrosová, dvě červená a prostřední bílé. (Reg. král.) Shoduje se Král na str. 276.

Loštický z Libanu. Císař Rudolf dovolil (1593, 10. července) Severynovi *Loštickému*, Štefanovi *Lounskému* a Jiříkovi *Jaroměřskému*, aby se psali z Libanu (de Libano) a dal jim tento erb: Štít na příč polovičrý, ve svrchní polovici modré, bohyně zpěvu (Kalliope) zlatá majíc na hlavě korunu cedrovou, držíc v pravici střelu a v levici větev cedrovou, majíc po zádech orličí křídla vzhůru stojící a sahající o spodní polovici červené, kolčí helm s korunou, nad níž jest jiná bohyně podobná té, jaká je na štítě, mezi jeleními rohy zlaté barvy, přikryvadla bílá červená. List otiskl Paprocký (O st. ryt. 413) a přidal i obraz erbu, jež se však velice liší od popisu. Štít není rozdělen, bohyně (jen po život) jest v celém štítě a drží tři střely, táž je jako klénot a bez jeleních rohů. S tímto vyobrazením se srovnává Králův popis (na str. 286). Jak. sbírka shoduje se s majestátem.

Louka z Turova v. Jahodka.

Loukovský z Hamršteina. Král Ferdinand dovolil (1549, 28. března) Jiříkovi *Loukovskému* a Janovi *Břeníkovi*, aby se psati mohli z *Hamršteina*, při čemž jim dán tento erb: Štít modrý a v něm jeřáb bílý, na levé noze na zeleném trávníku k pravé straně obrácený stojí, máje pravou nohu zdviženou a na hlavě pštrosově péro, přikryvadla a točenice modré, a bílé barvy a nad točenici 3 péra pštrosová bílé barvy. (Reg. král.)

Mikuláš *Lounský z Loun*, doktor lékařství, obdržel majestátem d. 1548, 16. srpna titul (z Loun) a erb tento: Štít na příč polovičný, vrchní pole černé, spodní žluté a po celém štítu jednorožec, žlutý v černém, černý ve žlutém, k pravé straně vyskakuje, máje roh žlutý, helm, na něm točenice s rozletitými feflíky žlutými a černými a přikryvadly týchž barev, za klénot mužiček až po kolena bradatý v černé otáhlé sukničce, žlutým pásem opásaný, máje napřed u té sukničky čtyři knoflíky žluté barvy a na hlavě věnec zelený a opíraje se levou rukou o bok. (Reg. král.)

Lounský z Tiefentálu. Rodina tato l. 1652 vladycským stavem obdařená, měla tento erb: Štít na příč polovičný a vrchní polovice zase na dvě pole rozdělená, v pravo ve žlutém polovici černého orla k pravé obráceného, v levém červeném Český lev bílý ve skoku drže v předních nohách hořící kouli. Ve spodní bílé polovici malován je „hluboký důl“ (Tiefental), totiž u zpodu zelená výšina s dvěma pahrbky a údolím mezi nimi a nad tím vznáší se zlatá koule majíc po obou stranách černá křídla, přikryvadla černá žlutá a za klénot křídlo s vrchu žluté u zpodu černé. (Jak. sb. Král na str. 278, odchýlně Meraviglia na str. 14. a tab. 12.)

Lovčický z Lovčic. Majestátem d. 1581, 26. ledna povoleno Martirovi *Lovčickému*, Janovi *Rudolfovi* a Janovi *Skřejšovskému*, aby se psali z Lovčic a dán jim tento erb: Štít pošikem svrchu pravé strany až dolů k levé rozdělený, vrchní pole modré, spodní žluté, ve zpodku levé strany ruka v rukavici, z oblaku vystrčená, drží jestřába ptáka jeho přirozené barvy za čepeneho za putce (poutko) červené, na též ruce vzhůru stojícího, na helmě koruna, a z ní dva buvolové rohy, pravý zlatý a modrý, levý bílý a červený a mezi oběma ostřev se dvěma suky, u kteréž ostrvi jestřáb pták

nezačepěný k pravé straně obrácený rozkřídlený a k letu se mající se vidí. (Reg. král.)

Löwenstein — Wertheimu viz Miltner, Privatmünzen 277, Kadich 73, Meraviglia 197, tab. 85, Hrady XIII tab.

Lovošinský z Lovoše v. Jelínek.

Lozelius z Velechova v. Hymlestein.

Luda z Lukovan. Členové rodiny této vyskytují se v 17. st. v Klattovcích. Jaký byl jejich počátek, není známo, také není známo, kdy a jak nabyli erbu a hesla. Erb jich byl štít modrý a na něm pták noh čili gyf bílé barvy, k pravé straně jako ke skoku obrácený, rozkřídlený, má jazyk červený vyplazený, ocas mezi nohy zatažený a drže pravou přední nohou ptáka bílého namodralého, jenž má v ústech zelenou ratolístku, přikryvadla modrá bílá a nad helmem vyniká týž rch i s ptákem, ale jen do polovice. (Jak. sbírka trochu neúplně. Král na str. 357.)

Ludvík z Ekrsburka. Majestátem d. 1600, 13. ledna povoleno Tomáškovi Ludvíkovi Moravanu, aby se psal z Ekrsburka a dán mu tento erb: Štít při vrchu svém krokvicí zelené barvy rozdělený, větší část pozpodu a pod krokvicí žlutá, v níž orel své přirozené barvy má křídla povyzdvižená, hlavu k pravé obrácenou, otevřená ústa a vyplazený jazyk na větvičce stojící se vidí, při vrchu pak na krokvicí bílé barvy, jakž na pravé, tak i na levé straně po jedné modré růži, kolčí helm s korunou a přikryvadly žlutými černými a modrými bílými nad tím dva rohy buvolové barvami na příč rozdělené, pravý žlutý černý, levý modrý bílý. (Reg. král.)

Luk z Bohuslavic. Kašpar L., doktor práv, byl ve službách Karla z Žerotína a usadil se l. 1606 v Praze. Na listech jeho 1610—1616 (Arch. zemský v Praze) vyskytuje se štít s pruhem pošikem od pravé k levé dolů. a na témž pruhu lev. Klénot jest půl lva mezi křídly. Král na str. 335 popisuje jiný erb patrně ne jeho, nýbrž někoho jiného.

Luk ze Zlonic. Majestátem d. 1557, 14. srpna dovoleno Vácslavovi Dětelovi, Ctiborovi a Adamovi *Lukům*, bratřím, a Janovi *Kašpárkovi*, aby se psali ze Zlonic. (Reg. král.) Erb jejich byl štít červený a na něm pošikem od pravého horního koutu dolů pruh (barva?), na němž tři lístky jetelové zelené barvy a po obou stranách téhož pruhu po jetelovém lístku, přikryvadla červená bílá, za klénot dvě křídla červená a na každém jetelový lístek a mezi těmi křídly, bílá dvojnásobná lilie. (Jak. sb. Král na str. 304.) Takový jest erb na pečetích Adamových (1568, 1569, 1583), jenže pro drobnost nelze znamének rozeznati, tak že se někde zdají býti hvězdičkami a jinde růžicemi.

Lukařovští z Lištкова přišli sem bezpochyby z nějaké země Slovanské, protože se u nás před 16. st. nepřipomínají. Erb jich byl štít asi do dvou třetin horního pole a třetinu ostatku na příč rozdělený, v horním poli přední polovice koně vyskakujícího s opratí, též znamení pak se opakuje jako klénot. Tak na pečetí Stanislavově z r. 1558. (Arch. mus.)

Lukšan z Luftenšteina příjmení rodiny, z nichž tři pochováni u sv. Jindřicha v Praze. Podle popisu Králova (str. 278) byl jejich erb štít na příč polovičný, v horní žluté polovici polovice modrého lva ku předu obráceného. ve spodním poli byly 3 bílé a 4 modré pruhy. Klénot je polovičný lev. Vladyctví potvrzeno l. 1596.

Lunikovský z Vraního. Jan Lunikovský a synové jeho Jiřík a Václav, byvše od Václava Tatousa přijati k erbu, psali se s královským povolením (1531, 5. června) z Vraního a měli erb: Štít bílý, v něm koule černá, helm, přikryvadla bílá červená, za klénot černá koule, z níž vynikají tři pštrosí péra. Barva těchto není doložena, ale nelze pochybovati, že byla taková, jako u Tatousův, totiž žluté, prostřední červené a třetí bílé. (Reg. král.)

Lupáč z Hlavačova. Majestátem d. 1562, 13. února povoleno Davidovi *Krynytovi (Crinitus)*, *Vlasatému?* Nepomuckému, Prokopovi *Lupáčovi* a Janovi *Malinovskému*, aby se mohli psáti z Hlavačova a dán jim tento erb: Štít pošikem na příč (totiž od pravého horního koutu dolů) skrze pruh rozdělený svrchní a spodní pole bílé a v každém věnec zelený od bobkového listí, pruh jest modrý a v něm střela žlutá špicem nahoru k pravé obrácená, přikryvadla žlutá modrá, dva rohy žlutý a modrý a mezi nimi dva věnce a skrze ně střela nahoru špicem postavená. (Reg. král.) Jak. sb. a Král na str. 304 neshodují se v barvách s tímto popisem.

z Lützova, hrabata pocházeli z Meklenburska, jsouce bezpochyby potomci staré rodiny Bodrcuv. Císař Karel VI. vyzdvihl (1732, 20. října) Gotfryda Julia svob. p. z L. do stavu hrabského v kr. Č. vysadiv mu tento erb: Pod hraběcí korunou štít křížem na čtvero rozdělený, v 1. poli žlutém černý orel císařský s korunou, 2. a 3. pole modré a na něm hradba o 3 stínkách, zdobena třemi pavími péry, 4. pole žluté a v něm oděnc stojící na trávníku, maje v levici červený štít, v pravici meč, na hlavě helm s 3 péry žlutým, černým a bílým; uprostřed štítu štítek pod korunou žluté barvy a v něm černý žebřík na útok o třech příčích, 3 helmy s korunami a přikryvadly černými žlutými, na prvním černý orel, na prostředním hradba červená o 5 stínkách, z níž vyniká polovice černého žebříka a paví péra, na třetím dva buvolové rohy, pravý černý a žlutý, levý žlutý a černý a mezi nimi týž oděnc. (Reg. král., DZ. 560. D. 15, Meraviglia tab. 67. Kadich-Blažek tab. 58. Hradý XIII. tab.

Kromě toho byla pošlost která byla ještě v 18. st. v rytířském stavu. Císař Josef II. povýšil Zikmunda z L., nejv. vachmistra, do panského stavu kr. Č. (1786, 10. února), při čemž mu vysazen tento erb:

Štít na čtvero rozdělený křížem, 1. a 4. pole žluté a v něm pošikem černý žebřík, v 2. a 3. pole bílé a v něm červené kolo o 16 palcích a 8 loukotech uprostřed štítu štítek červený a na něm žebřík černé barvy o 4 příčích; nad štítem dva turněské helmy s korunami, první se žlutými červenými přikryvadly, na něm dvě zahradní lilie na zelených prutech a mezi nimi hradba se stínkami a pavími péry, druhý s bílými červenými přikryvadly a mezi zlatými křídly složenými jen vynikajíc bílý pes braka. (Reg. král.)

Lvovický ze Lvovic. Majestátem d. 1534, 24. února povoleno Janovi *Karáskov*i a *Matyáši*, sousedům v Hradci Králové, aby se psali Lvovičtí ze Lvovic a dán jim tento erb: Štít černý v němžto jest lvova hlava a v ústech té hlavy zafír kámen a za tím kamenem též v ústech té hlavy had pozlacený, v kolo svinutý a turkus kámen v ústech hadových, kolčí helm s přikryvadly žlutými černými a nad tím dvě křídla orličí, žlutou a černou barvou promíšené (pruhované? kropené?) a na každém křídle had stočený pozlacený, turkus v ústech mající. (Reg. král., *Rybička o rodinách erbovních Hradeckých* na str. 24.) Dobře popisuje Král na str. 325, ale špatně na str. 322. Tých erb měli i *Rubínové Lv. ze Lv.* snad ten, který je v *Jak. sb.*, totiž štít na čtvero rozdělený v 1. a 4. poli modrém starý erb, v 2. 3. dva červené a dva bílé příčné pruhy, přikryvadla modrá žlutá a červ. bílá, klénot dvě křídla, pravé červené, levé bílé.

Lysý z Požova v. *Stodola*.

Macák z Otenburka. Císař Rudolf povolil (1580, 20. října) bratřím Janovi, Jakubovi a Danielovi Macákům (z kníž. Opavského), aby se psali z Otenburka a dal jim erb: štít černý a na něm leopart zvíře na skalce, žluté pokropené své přirozené barvy, na zadních nohou rozkročený, máje ústa rozzavená s vyplazeným jazykem a drže ocas vzhůru za sebou k pravé straně obrácený, vzhůru jako k skoku stojí. Klénotem byly dva rohy (červené) a mezi nimi polovice levharta, jako na štítě. (Reg. král., odchylně *Meraviglia* na tab. 14 a 107. *Blažek* tab. 24. Král na str. 323.

Macer z Letošic. Nelze nikde najít poznámenání, kdy byli Macerové, *Hatašové* a *Zbyňkové*, kteří všichni se psali z Letošic, erbovním listem obdařeni. Erb Macerův (a jak se zdá i obou ostatních) byl tento: Na černém štítě znamení, jež by se mohlo připodobňovati kotvici, totiž vrchní polovice střely, při ní dole hůlka na příč a na koncích té hůlky po udici, vše bělavé barvy, helm s přikryvadly černé a bělavé barvy a nad tím též znamení, jako na štítě. (*Jakub. sbírka, pečetí* z l. 1614, 1623 a 1651 v *Arch. DZ. IX. 1, XV, 1* a *Kolář odkudsi, neurčitě Král* na str. 368.)

Maceška z Peclínovce v. z *Peclínovce*.

Magauer z Greifentálu (druhdy z *Gräfenau*). *Martin Köttl*, císař. palatin, nadal 1616, 24. října Hanuš Magauera, mýtného v místě *Walchen* v *Rakousích*, erbem a heslem (*Siebmacher B. 288*). Erb této rodiny byl takový: Štít na příč polovičný, v horní polovici modré žlutý gryf k pravé straně obrácený, dolní polovice rozdělena na 6 pruhův pošikem od pravé k levé dolů položených, 3 modré a 3 žluté, nad helmici 3 péra modrá. (*Rodop. pamětí v zem. arch.*) V Čechách usadili se kolem r. 1627 a byli tu až do 19. st.

Mach z Saxendorfu v. *Velvarský*.

Hrabata Magni (de *Magnis*) přišli prý ze Švédska. Hanuš *Jakub* byl poštmistrem v Praze a dostal l. 1617 pojištění na dvorské hofmistrovství v kr. Č., kterýž úřad l. 1622 prodal. Příbuzní jeho byli pány na *Žlebích* a *Strážnici*. Erb *Hanušův* byl štít na příč trojdílný, ve svrchním poli orlice

rozkřídlená, v prostředním ruka lidská (bez ramene), ve spodním tři pruhy pokosem od levé k pravé straně dolů, klénou byla dvě křídla a mezi nimi ruka. (Arch. Bechyňský.) Meraviglia na tab. 67. vyobrazuje: štít křížem rozdělený 1. a 4. v zlaté černý orel korunovaný, 2. a 3. bílé a v něm modrý pruh pošikem od pravé dolů, uprostřed štítek červený a v něm rameno se šavlí. Na štítě koruna o 9 špicích. Tak i Kadich-Blažek na tab. 58.

Majdrle z Mansberka. Vavřinci M. z M. potvrzeno (1622, 31. září) vladectví, kterého nabyl r. 1614, z Říšské kanceláře a tento erb: Štít polovičný, svrchní pole bílé a v něm bílá věž s branou, u níž jest po pravé straně černý orel, spodní pole červené a v něm zlatý lev, helm s korunou a přikryvadly bílými černými a červenými žlutými, za klénou orel. (Reg. císařská ve Vídni.) To potvrzeno 1627, 6. listopadu i z České kanceláře. (Reg. král.)

Majer. Cís. Rudolf obdařil (1591, 10. července) Pavla Maiera tímto erbem: Na štítě bílý pruh od levé pošikem a v něm 3 žluté lilie, štít černý a žlutý, kolčí helm s příkr. černými zlatými, nad tím dva žluté rohy buvolové a mezi nimi polovičný noh černý, drže v pravé noze žlutou lilii. (Ze šlecht. arch. ve spise A. v. Doerr, Die Adels- und Wappenbriefe des Namens Mayer, str. 35.)

Majer v. Falken. Týž císař polepšil erb Jakuba Meyera, aby se psal v. Falken a to tak: Prvotní erb (štít zhora polovičný zlatý a černý, v pravém poli konvalinka vzhůru stojící, v levém zlatý kříž se zl. hvězdou, kolčí helm s korunou a příkr. černými-zlatými a nad tím pštrosova péra, dvě zlatá a dvě černá) polepšen tak, aby na bílém klínu byla modrá hora o třech horkách a na ní zl. velbloud pod zl. měsícem; v polích je v pravo konvalinka a v levo kříž a hvězda, otevřený helm s korunou a přikryv. černými zlatými a modrými bílými, před dotčenými 4 péry brněná ruka s ramenem, držíc meč se zl. jilcem a křížem. (Dörr na str. 41.)

Císař František povýšil (1794, 7. března) Jana Ant. *Mayera*, c. k. solného a výběrčího posudného v Písku, do šlechtictví (Edler von Adler-treu). Erb mu daný byl štít na příč polovičný, ve vrchním žlutém poli polovičný orel s písmeny F II na prsou, v modrém spodním solná bečka, otevř. helm s korunou a příkr. černými žlutými a modrými žlutými, nad tím polovičný orel. (Dörr na str. 107.)

Majer z Levensvertu. Jozef Mayer, hejtman u pěchoty, žádal l. 1810 jako „věrný poddaný český“ za šlechtictví. Císař František tak učinil 10. dubna, aby se psal von Löwenschwerdt a přidal mu tento erb:

Červený štít, u zpodu bílá vyvýšenina a na ní žlutý lev drže v pravé noze přední meč dobytý se zl. jilcem, otevř. helm s korunou a příkr. červenými žlutými a červenými bílými, nad tím dvě černá křídla a mezi nimi týž lev. Syn žadatelův František povýšen (1850, 22. ledna) do panského stavu. (Dörr, Adelsbriefe, str. 112, 117.)

Majer z Majersbachu. Marie Terezie králová obdařila Jana Ignáce Mayera, Med. dr. kr. radu a životního lékaře, od r. 1721 prof. vys. učení Pražského, šlechtictvím kr. Č., aby se psal v. Mayersbach a tímto erbem:

Štít zelený, v něm pošikem žlutý pruh, nad ním žl. hvězda, pod ním bílá kotvice vynikajíc z téhož pruhu, turn. helm s příkr. zelenými, žlutými a bílými žlutými, nad tím dvě křídla složená, bílé a zelené se žl. hvězdou. Syn jeho Mouřic Med. dr. a senior lék. fakulty v Praze povýšen (1812, 16. ledna) do rytířského stavu a erb polepšen druhým helmem. (Dörr, Adelsbriefe, str. 91 a 112.)

Majer z Majersberka. Císař Leopold vyzdvihl Jindřicha Mayera, radního ve Vratislavi do šlechtictví kr. Č., aby se psal z Mayersberku a přidal mu erb:

Štít na čtvero rozdělený, 1. pole žluté s černou orlicí pod korunou a červ. jazykem, 2. a 3. s červ. a bílou šachovnicí, 4. žluté a v něm až po kolena muž, máje černý oděv se zl. knoflíky, výložky a páskou okolo života, černou čepici žlutě vyloženou, drže pravíci zelený jetelový list, otevř. helm s korunou a příkr. černými žlutými a červ. bílými, nad tím černá orlice s žl. pyskem a drápy a červ. jazykem. (Dörr, Adelsbriefe, str. 80.)

Majerové z Majersfeldu prý pocházeli z Tyrolska a objevují se u nás teprve v 18. století. Erb jich byl štít pokosem a pošikem na čtvero rozdělený, v horním a dolním poli bylo po 8 pruzích, 4 bílých a 4 červených, pravé a levé pole bylo černé a v každém po žluté lilii, klénotem byla dvě křídla pruhy svíslými zhora dolů rozdělena, pravé bílé a červené, levé žluté a černé a mezi těmi křídly černý lev drže černou lilii. (Rodop. pam. v zem. arch.)

Majer z Majersfelsu. Císař Rudolf vyzdvihl (1586, 2. října) Jiří Maiera, purkmistra v Přísečnici, do Říšského šlechtictví a dal mu erb: Štít pošikem od pravé poloviny, černý a zlatý, u zpodu kořen, z něhož vyrostly na zelených stoncích 3 bílé lilie, jako do trojhranu postavené, kolčí helm s příkr. černými zlatými, nad tím 2 černá křídla a mezi nimi bílá lilie.

Týž panovník polepšil ten erb (1590, 19. května) z Říšské kanceláře Jiřímu a synovci jeho Kryštofovi, výběrčímu v Přísečnici tak, aby na bílém štítě byly tři červené pruhy kolmé, na nich po 2 bílých klíncích příčných a na každém klínku bílá lilie, otevř. helm s korunou a příkr. červenými zlatými a červ. bílými, dvě křídla, pravé bílé s 3 červenými, levé zlaté s 3 černými pruhy kolmými, mezi nimi černý lev, drže předníma nohama bílou lilii. Také dovolil, aby se psali z Mayersfelsu.

Cís. Leopold povýšil (1667, 14. ledna) Jiří Jindřicha M. z M. do rytířského stavu kr. Č. (Dörr v dotčeném spise na str. 31, 33, 69.)

Majer z Majerswaldu. Císař Leopold vyzdvihl (1687, 15. září) Jana Bernarta Mayera radu Olomouckého biskupa a konsistoře tudíž, do ryt. stavu kr. Č., aby se psal v. Mayerswaldt a obdařil jej erbem.

Štít na čtvero rozdělený černou a bílou barvou, v 1. a 4. poli (černém) na bílém zpodku žl. lev s rozdvojeným ocasem a červ. jazykem, drže radlo, v 2. a 3. na černé horce tři plameny, dva helmy s korunami a příkr. černými, bílými a červenými bílými, na 1. polovičný anděl se zeleným věncem vavřínovým, máje místo ramen křídla (bílé černé a černé bílé) a šat též střídavě bílý a černý, na 2. dva černé rohy buvolové, z jichž konců šlehají plameny. (Dörr, Adelsbriefe str. 75.)

Majer z Majrova. Cís. Leopold povolil (1669, 16. prosince) Jiřímu Mayerovi, aby se psal v. Mayerau a dal mu tento erb: Štít na přič polovičný, modrý a červený a mezi těmi polovicemi bílý pruh, nahoře zl. hvězda, dole u zpodu zelený vrch o třech horkách a na něm polovičný kůň své přirozené barvy, otevř. helm s korunou a příkr. modrými zlatými a červenými bílými, nad tím černá orlice s červ. jazykem vyplazeným. (Dörr v dotč. spise na str. 70.)

Majer z Opřetic v. Bechynský.

Majerle. Císař Rudolf obdařil (1592, 18. února) Bernarta Meyerle tímto erbem: Červený štít a na něm bílá hradba ze štukoví o 4 stínkách a na ní medvěd drže v pravé noze vinný hrozen se dvěma lupeny, kolčí helm s příkr. černými žlutými a červenými bílými, a nad tím polovičný medvěd, jako ve štítě. (Ze šlecht. arch. Dörr, Die Adels- und Wappenbriefe des Namens Mayer na str. 35.)

Majerlové z Sobišku měli na modrém štítu u zpodu zlaté znamení jako věník, totiž násadu a na ní výběžky jako zuby u hřebene, u vrchu pak dvě zelené byliny s lupinky křížem přeložené a na konci každé červené kulaté ovoce, přikryvadla modrá žlutá, na helmici dvě křídla, pravé zlaté a levé modré a přes obě dotčené dvě byliny. (Jak. sb. Obraz v Hradech XIII. na tab.)

Daniel Jozef Ignáci z *Mayru* (něm. v. Meiern), probošt kostela sv. Víta, pak arcibiskup Pražský († 1733), pečetil l. 1701 štítem, na němž byla pošíkem od levé k pravé nahoru větev jako s lupeny úzkými a rovnými a nad ní a pod ní po prstenu s kamínkem. (Rodop. pam. v arch. zemském.)

Byla však i jedna rodina *von Mayern* (1793); štít jich byl polovičný, v pravo jednorožec na skále, v levo krokvice a jako klénot půl jednorožce mezi křídly. (Tamže.)

Třetí rodina téhož pojmenování pocházela od Jana Bedřicha sv. p. v. *Mayern*, plukovníka, jenž byl (1748, 8. května) povýšen do hrab. stavu kr. Č. Erb jeho byl na červeném štítě bílá lilie, nad štítem hrab. koruna a helm otevřený s korunou a příkr. červenými bílými, nad tím dvě černé osekáné haluze k sobě ohnuté a mezi nimi 5 černých per kohoutích. (Dörr, Adelsbriefe str. 93.)

Makovský z Makové. Majestátem d. 1551, 21. září povoleno Vavřinci Makovskému, aby se psal z Makové, a dán mu tento erb: Štít na přič rozdělený, vrchní pole žluté, v němž medvědí přední nohy tlapami nahoru obráceny a na kříž přeloženy jsou, zpodní pole modré, v kterémž od zpodku